

Herom skriver Arbejderforsikrings-Raadet vedrørende den hollandske Statsanstalt i en i sin Tid afgivet Betænkning:

»Banken har ingen Udgifter til Propaganda, men maa føre et bekosteligt Register over samtlige Arbejdsgivere.«

og den schweiziske Statsanstalt i sin Beretning for Anstaltens første 5 Virkeaar:

»At Erhvervelsesomkostningerne bortfalder, bliver for Anstaltens Vedkommende i væsentlig Grad om ikke fuldstændig opvejet ved de Omkostninger, som Kontrollen med de under Loven hørende Virksomheder forårsager.«

Folketingsmanden skriver dernæst, at

»Udvalgets Forhandlinger ogsaa drejer sig om eventuel Gennemførelse af Rente-Princippet for en større eller mindre Del af Erstatningerne, hvilket betyder, at det i saa Fald ikke mere bliver lettere overskuelige Erstatninger for Dagen og Vejen, men Forpligtelser, der rækker langt ud i Fremtiden, hvilket formentlig vanskeligere vil kunne magtes med den fornødne Garanti for Opfyldelsen af Forpligtelserne, naar der er flere mindre Selskaber, end naar der er en Koncentration af den Størrelse som foreslaaet.«

Allerede nu indkøber Arbejderforsikrings-Raadet under visse Forhold Livrenter til den tilskadekomne eller hans efterladte for den tilkendte Erstatning. Og paa samme Maade eller lignende lette og bekvemme Maade vil Forholdet ogsaa fremtidig kunne ordnes. Det vil aldrig kunne komme til at volde Vanskeligheder hverken for Raadet, Selskaberne eller de erstatningsberettigede at gennemføre Rente-Princippet med fuldt ud betryggende Garanti for Erstatningsforpligtelsernes Opfyldelse, selv om Princippet skulde udstrækkes til at gælde »en større eller mindre Del af Erstatningerne«.

Endvidere anfører Folketingsmanden:

»Desuden vil Spørgsmaalet om Erstatning for Fagsygdomme ikke kunne møde de samme Vanskeligheder, naar der kun er en Forsikringsanstalt, som naar der skal ledes efter Ansvar — Sygdommens Foranledning eller Opstaaen — blandt en Række Forsikringsselskaber.«

Fagsygdomme vil, om de henføres under Ulykkesforsikringsloven, ikke komme til at spille nogen væsentlig Rolle i Forsikringsforholdet. Og det er nærliggende og vil sikkert inden for Forsikringsselskaberne blive betragtet som naturligt, at det Selskab, i hvilket den syge er forsikret paa det Tidspunkt, Sygdommen kommer til Udbrud, eller hvis han har forladt sit Fag, det Selskab, i hvilket han sidst var forsikret i Faget, skal udrede Erstatningen.

Der synes saaledes, ikke mindst naar Hensyn tages til de gensidige Lovforsikrings-selskabers mønsterværdige Administration og Evne til i Kulancespørgsmaal at bevæge sig uden for Lovens snævre Rammer, ikke at være nogen rimelig Begrundelse for Oprettelse af en Statsanstalt. Og der er ej heller fra Arbejdsgivernes Side noget Ønske i saa Henseende. Thi Arbejdsgiverne holder paa deres naturlige Ret til gennem egne af dem selv oprettede Forsikringsselskaber alene at administrere deres egne Penge (Præmierne).

At oprette en Statsanstalt for lovpilgtig Ulykkesforsikring under Foregivende af, at Lovgivningsmagten maa imødekomme Arbejdsgivernes naturlige Krav paa at kunne opfylde deres Forsikringspligt paa billigste Maade, vilde efter min Opfattelse være ganske forfejlet. Jeg tør trøstigt paastaa, at langt det største Antal Arbejdsgivere ikke deler Folketingsmandens Tro paa, at den billigste Administration af Ulykkesforsikringen vil kunne opnaas gennem Indførelse af Statsdrift. Hidtil har Statsdriften her i Landet altid vist sig at